

noget mere, nemlig at Arbejderne selv fik Ret til at bestemme, hvorvidt de vilde være Medlemmer af Fagforeningerne eller ikke. Det vilde vist være en Bestemmelse, som var endnu behageligere. Hvis den blev gennemført af de ledende i Socialdemokratiet, vilde mange Kalamiteter med Strejker og Arbejdsstandsninger, disse usunde Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, forsvinde. Derfor anbefaler jeg det ærede Medlem at virke derfor for Fremtiden.

Lauridsen: Jeg skal kun tillade mig at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), fordi det ærede Medlem tillod sig i Mandags at formene, at jeg ikke havde læst Forslaget helt igennem, den Gang jeg talte her i Tinget. Han mente, at jeg var sluppet i Søvn paa et tidligere Tidspunkt, og paa Grundlag af denne videnskabelige Anskuelse fremsatte det ærede Medlem forskellige Bemærkninger imod mig, til hvilke jeg skal tillade mig at føje nogle saa Noter. Det ærede Medlem sagde, at jeg ganske havde overset, at mine Bemærkninger ramte saavel den nuværende Ret som den Ret, der tilsigtes fast ved Næringsloven. Jeg skal sige, at jeg havde ikke tænkt mig, at en Mand af den videnskabelige Verden vilde fremsætte den Slags Paastande. Jeg havde tænkt mig, at naar man var naaet saa vidt frem som det ærede Medlem og havde den høje Stilling, han har, saa vilde man indse sig ved at fremsætte saa grundløse og lidet hjemlede Paastande. Jeg maa sige, at hvis jeg havde troet, at det var muligt, at det ærede Medlem kunde udtale sig paa den Maade, saa vilde jeg virkelig have sat mig i den Udgift at købe et Voltakors til ham. Det har jo hjulpet i mange andre Tilfælde, og Gud ved, om det ikke ogsaa var rigtigt her at benytte det. Naar man nu ser paa, hvorledes Forholdene i Øjeblikket ere med Hensyn til Retten til at drive Næring, er det jo saaledes, at enhver som helst, lige meget, hvor meget Bånd og Brød han end har faaet, og hvad han har faaet det for, kan saa sit Næringsbevis, fraset Beværternæring. Det, at han er straffet saaledes, skader ham ikke i nogen som helst Grad, hvad enten han er straffet for Bedrageri, Tyveri eller for alt muligt andet. Han faar alligevel sit Næringsbevis. Men selv om han er straffet med en saa alvorlig Straf, som Forbedringshusarbejde, kan han efter den bestaaende Lovgivning saa sit Næringsbevis, naar der er forløbet 5 Aar, og det uden at have søgt Geresoprejsning. Der gives her i Byen adskillige Folk, som jeg

meget vel kunde nævne, som man har naaet Geresoprejsning, men som ikke desto mindre drive forholdsvis betydelige Forretninger. Jeg skal ikke nægte, at naar jeg nu ser paa, hvorledes det vil blive efter den ny Lov, kan jeg ikke se rettere end, at der er en Forskel, som man i alt Fald med videnskabelige Øjne maatte kunne have opdaget. Hvorledes stiller det sig nemlig, naar den ny Lov bliver gennemført? Saa stiller det sig saaledes, at enhver, der idømmes Straf paa Bånd og Brød efter Straffelovens Kapitel 23 og 26 er udelukket fra at saa Borgerstab, naar han ikke har faaet Geresoprejsning eller, for saa vidt dette ikke i visse Tilfælde er fornødent, naar der ikke er forløbet et Tidrum af 5 Aar efter Straffens Udtaelse. Naar man saa kommer helt til, hvor der i Loven staar, hvornaar Næringsretten forbrødes, staar der, at enhver, der dømmes til Fængsel paa Bånd og Brød for en af de Overtrædelser eller Forbrudelser, der omhandles i Straffelovens Kapitel 23 og 26, mister Retten til sit Næringsbevis. Det er en ganske betydelig Forskel fra den nuværende Tilstand, en overordentlig Udvidelse fra, hvad der nu gælder. Det 23de og 26de Kapitel handler henholdsvis om Tyveri og Bedrageri, og det ene af disse Kapitel, det om Bedrageri, er det bagest affattede Kapitel, som vi overhovedet have i Straffeloven. Det indeholder saa mærkelige Bestemmelser som den i §§ 256 og særlig 257, efter hvilken sidste Bestemmelse svigagtige Handlinger, der ikke kunne sættes ved Siden af dem, som Loven ellers skildrer, kunne straffes som Bedrageri og belægges netop med Fængselsstraf paa Bånd og Brød. Det er jo et ikke saa sjældent Tilfælde — vi møde det rundt om i Livet — at en Mand kan have været indviklet i sit Ungdom i en Historie f. Eks. med Kortspil, eller kan have beskæftiget sig med en Hestehandel, hvorved der kan være angivet forskellige Ting forkert, hvad der saa bliver taget fat paa, og at en saadan ung Mand da har faaet sine ti Dages Bånd og Brød. Et Menneſke, der har været i et saadant Tilfælde, vil efter den nugældende Lovgivning til enhver Tid kunne saa Borgerstab, men han vil efter det her foreliggende Lovforslag være udelukket fra at kunne saa det. Saa opstaar der desuden en anden ganske overordentlig mærkelig Ting, som det ærede videnskabelige Medlem for Københavns 4de Valgkreds vistnok har overset, nemlig, at hvis man synder imod Straffelovens andre Kapitel, kan man nyde sit Bånd og Brød i Fred og Ro og med Hensyn til Borgerstabs Erhvervelse være lige god for det. Hvis man f. Eks. overtræder